

Egy kivándorló keserves hányattatásai Kanadában

Az alábbi következő cikk szerinti másolata az Egyesült Államok magyaraiakta Pittsburi városában megjelenő "Magyarország" hetilap hasonló című cikkének, mely a közeljövőben látott napvilágot. Attól eltekintve, hogy a cikk olvasói által tapasztaltól sokkal részletesebben ismert kanadai helyzetet ismerteti, azért mutatjuk be lapunk hasábjain is, miután az ilyen hangú írások megjelenésével elintéződöttnek látjuk a kivándorlókra csábítás korszakát.

Bár a pennsylvaniai közszolgálatok lapja, a "Magyarország" nem közli a szerző nevét, a cikk bizonyára napvilágot látott óhazai lapokban is már ezért is érdekelni bír. Megláthatjuk ebből ugyanis, miként mutatják be odahaza Kanadát az államkiből kiábrándult, anyagilag leértézt visszavándorlók, akik számára ez az ország nem új hazát, hanem csak nagy-nagy iskolát és ezernyi megpróbáltatást jelentett.

Megérkeztünk hát Halifaxba, hosszú hajút után, s a mint ott üldögéltünk csomagjaink a kikötőben, tanácstalanul és nem tudva, mi történik velünk, amíg a mesének feltevést farnvidékre eljutunk, a hajút bizonyos érdekessége után most fogja el az embert először a magánosság és kiszolgáltatottság érzete, amely szinte percről-percre erősebb lett és valami honvágyféle csendes szomorúsággal töltötte meg az estét. A kikötő lámpái lassan kigyultak, imbolyogva szórták a fényt a víz tükre fölé egy-egy hajó lámpás, az uccán, kint megindult az esti órák torlódó kocsiforgalma, autók, motorkocsik, villanyosok zajongtak, s mi, a mint ott ültünk, kis csoportokba gyűlve negyedóránál-negyedóránál jobban elcsendesültünk. Mit hoz a holdnapi nap, hol állapodunk meg, ha reggel felülünk a vonatra, amely ezer kilométereket robog át talán velünk,

megérkeztünk hát Halifaxba, hosszú hajút után, s a mint ott üldögéltünk csomagjaink a kikötőben, tanácstalanul és nem tudva, mi történik velünk, amíg a mesének feltevést farnvidékre eljutunk, a hajút bizonyos érdekessége után most fogja el az embert először a magánosság és kiszolgáltatottság érzete, amely szinte percről-percre erősebb lett és valami honvágyféle csendes szomorúsággal töltötte meg az estét. A kikötő lámpái lassan kigyultak, imbolyogva szórták a fényt a víz tükre fölé egy-egy hajó lámpás, az uccán, kint megindult az esti órák torlódó kocsiforgalma, autók, motorkocsik, villanyosok zajongtak, s mi, a mint ott ültünk, kis csoportokba gyűlve negyedóránál-negyedóránál jobban elcsendesültünk. Mit hoz a holdnapi nap, hol állapodunk meg, ha reggel felülünk a vonatra, amely ezer kilométereket robog át talán velünk,

MITRUS SZOFI KUTJA

Írta: PÉCZELY JÓZSEF

Ott állt a piactér közepén. Rácsal körülkerítve, zsindeletével, két öles vályuval. Az öregek még ma is emlegetik. Ilyen híres vize volt. A lovak három, négy vedrellel ittak belőle. Valóságos ábrak. Azt tartották. De az anfang bora se volt kutya melyet a kacskás Mitrus Szofi mért. Biz azért megnyujtogatja a nyakát a szomszjas utas. A bor után is, Szofika után is. De hol van az már...?

Az anfangnak befellegzett. Mitrus Szofinak is, a kutjának is. Eltemették, betemették őket az emberek, meg az idők. Csak a hírek, meg a nevek maradtak fenn. Hetven esztendővel ezelőtt — no, azt az időt se sokan kívánják vissza — nehéz sora volt a magyarnak! Bár a mai még kutya! De mikor volt könnyű...? Az abszolút kormány bedugaszolta tartotta az embereket, mint a jó bort, nehogy erjedésbe fájjenek. A zsan dár korszak... amikor ugyan meg kellett rágni a szokat és mégis lenyelni, amikor még a zsinóros ujjasért, dolmányért, árvalányhajas kalapért is könnyen hűvösre kerülhetett a keménynyakú szittya.

Pedig a zsan dár se volt mind száronyeg. A legtöbbje úgy szúrta, mint mikor csak tehette, segítette a rebelleket, kezökre járt, figyelmeztette őket, elűsölte, ha csak lehetett, a dolgakat... ezért aztán ezeket a "gyűnt embereket" a társaságokba, kascinókba bevették a bús magyarok.

Volt a mi kis városunkban egy igen tipikus zsan dárkapitány. Afféle németbe öjtött cseh Szegény nem tehetett róla. Nagy marcona alak, vöröscsászár-szakállal, bíbricskos orral, aki amellett, hogy számlájára rettenetesnek mutatkozott, olyan lágy szívű volt, mint a vaj.

A kapitány reggel, dében este ott ült a kocsmában s kvaterkázott. A bort átkozottal szerezte. Akkor még nem volt az ára. Négy krajcár, öt krajcár. De nemcsak a kapitány kedvelte a hegy levét, hanem csodálattal nézett a városi urak mind. Ilyen volt a világ. Ha valami nagyobb esemény történt a városban, arra ittak. Ha nem történt, arra is ittak. Névnep, születésnap, új ember, régi ember... Ittak. Ha kifogytak a cimből fogadásokat kötöttek. Fogadtak mindenerre s ittak.

nem voltak együtt, csak rajtunk. Mikor asután a felülvizsgálatot sikeresen kiálltuk, vonatra ültünk, amely Hamburgba vitt bennünket, ahol a behajózás előtt újabb vizsgálat következett, újra végigvizsgáltak bennünket, hogy csakugyan "parasztok" vagyunk-e. A második feltétel itt az volt, hogy nem jart-e kint valaki közülünk Kanadában, mert azt írgalmatlanul visszautasították. Titkosztas listák voltak az ügynökök birtokában az évekkel előbb kivándorlókra róli s nem egy derék bánati gazdával, sőt egy Kovács Péter nevű legénygel is megesezt, hogy visszautasították, mert hasonló nevű kivándorló szerepelt a listájukon s a szerencsétlenek nem tudták igazolni, hogy nem azonosak az illetőkkel.

Ilyen, nem túlságosan biztató előzmények után jutottunk el a halifai kikötőig, ahol most lecsendesült az út zajossága, elhallgatott a vasok tréfái és valamennyien sikságtól magyar, bánati sváb s havasi oláh, az eke szarva mellől vagy a műegyetemről ide jutott emberek egyforma szorongással vártuk a reggelt, amely életünk sorsát elindítja az új és kifürkészhetetlen utak felé.

AMIG EGY KIVÁNDORLÓ ELJUT ODAIG...

A rumán megszállás alatt levő falvakban ezidőtájt minden határt túllépett a hajótársaságok ügynökeinek agitációja. A magyar- és németlakta községekben gyönyörű, hatalmas plakátokkal s még azoknál is szebb és nagyobb ígéretekkel megjelent egy-egy kanadai megbizott rendszerint a saját vértől s a kerületi amerikai főügynök vezénylete alatt évről-évre, hónapról-hónapra népesebb csoportokat indított utnak Kanada felé.

Valóságos színház volt az, a mi a kivándorlók felülvizsgálatánál végbement. Az első és egyetlen feltétel az volt, hogy földműves kinézésűnek legyen. Az idők folyamán tehát a szükséghez képest kialakult a köve tendő módszer is, amely célra vezetett. A különböző nemzetiségeket kopott, viseltes gunyából vásároltuk össze egy-egy rendöltözetet, amely öltözetek öltözet volt ugyan, de nem volt rend, — mert a hatás kedvéért, éppen úgy néltünk, mint másoknál, olyan riktóan összeválogatott ruhadarabok kerültek egymás mellé az ember testén, amilyenek — talán csak a cigányokat kivéve, — élő emberen még

— Azt hiszik, ő el tudja adni a gabonáját? Mennyiért? És adta fel egymás után a kínos kérdéseket, amelyekre mind komorabb halgatás lett a válasz. S mikor részletesen elmondja, hogy elhelyezkedési és kereseti viszonyok mennyire leromlottak, az utasok a robogó mérföldekkel párhuzamosan egyre celtalanabbnak kezdik látni az utjukat. A vonat robog velünk északra nyugat felé s mikor befutunk Montrealba, a hozzánk felszállt utasból már 20-25 ember leszál, hogy valamiféle ipari munkára révén találjon boldogulást.

Innét kezdve azután már a vidék maga is hozzájárul ahhoz, hogy letompítsa a reményeket. Mivel északra kerülünk, annál hidegebb lesz, az otthoni kérés ősi éghajlata emlékeztet az idő, s mikor ezek az emberek, akik orgonavirágzásokor indultak el a falujukból, itt most megpillantjuk az első hófúvásokat, a reménytelenség végleg uralja a hangulat fölött. Ontario-tartományban sziklás és karstos hegyek közé kerülünk, amelyekben apró kis fenyőbokrok is alig nőnek meg; a látvány a vonatablakon át oly vigasztalan, hogy Winnipeg felé már szinte mindenki kedélybeteg. Már az aki a vonaton marad. De amint a hegyekből kijutunk, ugyszólván minden kis városka állomáson csoportosan szökdőnek az emberek, sokszor egész családok a vonatról.

Winnipegben az elosztóközpont nem volt felkészülve a kivándorlók tömegének befogadására. Egyik hajó a másik után hozta az utasokat, egyik vonatot a másik után öntötte magából a munkakeresőket. Az emigrációs hotelek tömve voltak, mikor megérkeztünk.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Azt hiszik, ő el tudja adni a gabonáját? Mennyiért? És adta fel egymás után a kínos kérdéseket, amelyekre mind komorabb halgatás lett a válasz. S mikor részletesen elmondja, hogy elhelyezkedési és kereseti viszonyok mennyire leromlottak, az utasok a robogó mérföldekkel párhuzamosan egyre celtalanabbnak kezdik látni az utjukat. A vonat robog velünk északra nyugat felé s mikor befutunk Montrealba, a hozzánk felszállt utasból már 20-25 ember leszál, hogy valamiféle ipari munkára révén találjon boldogulást.

Innét kezdve azután már a vidék maga is hozzájárul ahhoz, hogy letompítsa a reményeket. Mivel északra kerülünk, annál hidegebb lesz, az otthoni kérés ősi éghajlata emlékeztet az idő, s mikor ezek az emberek, akik orgonavirágzásokor indultak el a falujukból, itt most megpillantjuk az első hófúvásokat, a reménytelenség végleg uralja a hangulat fölött. Ontario-tartományban sziklás és karstos hegyek közé kerülünk, amelyekben apró kis fenyőbokrok is alig nőnek meg; a látvány a vonatablakon át oly vigasztalan, hogy Winnipeg felé már szinte mindenki kedélybeteg. Már az aki a vonaton marad. De amint a hegyekből kijutunk, ugyszólván minden kis városka állomáson csoportosan szökdőnek az emberek, sokszor egész családok a vonatról.

Winnipegben az elosztóközpont nem volt felkészülve a kivándorlók tömegének befogadására. Egyik hajó a másik után hozta az utasokat, egyik vonatot a másik után öntötte magából a munkakeresőket. Az emigrációs hotelek tömve voltak, mikor megérkeztünk.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Azt hiszik, ő el tudja adni a gabonáját? Mennyiért? És adta fel egymás után a kínos kérdéseket, amelyekre mind komorabb halgatás lett a válasz. S mikor részletesen elmondja, hogy elhelyezkedési és kereseti viszonyok mennyire leromlottak, az utasok a robogó mérföldekkel párhuzamosan egyre celtalanabbnak kezdik látni az utjukat. A vonat robog velünk északra nyugat felé s mikor befutunk Montrealba, a hozzánk felszállt utasból már 20-25 ember leszál, hogy valamiféle ipari munkára révén találjon boldogulást.

Innét kezdve azután már a vidék maga is hozzájárul ahhoz, hogy letompítsa a reményeket. Mivel északra kerülünk, annál hidegebb lesz, az otthoni kérés ősi éghajlata emlékeztet az idő, s mikor ezek az emberek, akik orgonavirágzásokor indultak el a falujukból, itt most megpillantjuk az első hófúvásokat, a reménytelenség végleg uralja a hangulat fölött. Ontario-tartományban sziklás és karstos hegyek közé kerülünk, amelyekben apró kis fenyőbokrok is alig nőnek meg; a látvány a vonatablakon át oly vigasztalan, hogy Winnipeg felé már szinte mindenki kedélybeteg. Már az aki a vonaton marad. De amint a hegyekből kijutunk, ugyszólván minden kis városka állomáson csoportosan szökdőnek az emberek, sokszor egész családok a vonatról.

Winnipegben az elosztóközpont nem volt felkészülve a kivándorlók tömegének befogadására. Egyik hajó a másik után hozta az utasokat, egyik vonatot a másik után öntötte magából a munkakeresőket. Az emigrációs hotelek tömve voltak, mikor megérkeztünk.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

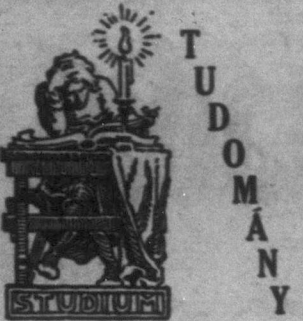
— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?

— Tudják, hogy ott milyen hideg van? — Mit gondolnak, mit ad a farmos a munkáért?

— Mondja Kati, a baba már egy órája sir és maga nyugodtan olvassa az újságot? — Ó, kérem, engem nem zavart a gyereksírás.

— Hová megyek? Hát megyek! — felelte nekik. — Hová mennék? Farmra? Nincs ott megélhetés, egyikről a másikra megy az ember. Voltak már kendet odafont?



Dr. TELKES Mária amerikai magyar élettudós, valamint tanára, Dr. Crile, a clevelandi klinika igazgatója kifejtették, hogy az emberi test valamennyi élemtényeként bizonyos villamos ténemények s kisugárzások mozgatják és szabályozzák, melyeket életsugaraknak neveztek el. A megállapítás szerint az életsugarak hullámhosszát a betegségek növelik és a kábítószeres csökkentik. Ha növelni akarjuk az agy tevékenységét akkor az életsugarak hullámhosszát oly módon kell megváltoztatni, hogy növeljük a rövidhullámú kisugárzásának száralakarányait az agyban. A jövő század orvosa eszeire lesz, aki érzékeny hangtörő készülékek segítségével fogja az emberi test kisugárzásait vizsgálni s ellenőrizni és azok alapján a betegség közeledtét megállapítani és megelőzni. Ilyen alapon a tüdővész és a cukorbetegséget teljesen ki lehet majd küszöbölni és a rákbetegség titkát is meg lehet majd fejteni.

Dr. TELKES Mária amerikai magyar élettudós, valamint tanára, Dr. Crile, a clevelandi klinika igazgatója kifejtették, hogy az emberi test valamennyi élemtényeként bizonyos villamos ténemények s kisugárzások mozgatják és szabályozzák, melyeket életsugaraknak neveztek el. A megállapítás szerint az életsugarak hullámhosszát a betegségek növelik és a kábítószeres csökkentik. Ha növelni akarjuk az agy tevékenységét akkor az életsugarak hullámhosszát oly módon kell megváltoztatni, hogy növeljük a rövidhullámú kisugárzásának száralakarányait az agyban. A jövő század orvosa eszeire lesz, aki érzékeny hangtörő készülékek segítségével fogja az emberi test kisugárzásait vizsgálni s ellenőrizni és azok alapján a betegség közeledtét megállapítani és megelőzni. Ilyen alapon a tüdővész és a cukorbetegséget teljesen ki lehet majd küszöbölni és a rákbetegség titkát is meg lehet majd fejteni.

Dr. TELKES Mária amerikai magyar élettudós, valamint tanára, Dr. Crile, a clevelandi klinika igazgatója kifejtették, hogy az emberi test valamennyi élemtényeként bizonyos villamos ténemények s kisugárzások mozgatják és szabályozzák, melyeket életsugaraknak neveztek el. A megállapítás szerint az életsugarak hullámhosszát a betegségek növelik és a kábítószeres csökkentik. Ha növelni akarjuk az agy tevékenységét akkor az életsugarak hullámhosszát oly módon kell megváltoztatni, hogy növeljük a rövidhullámú kisugárzásának száralakarányait az agyban. A jövő század orvosa eszeire lesz, aki érzékeny hangtörő készülékek segítségével fogja az emberi test kisugárzásait vizsgálni s ellenőrizni és azok alapján a betegség közeledtét megállapítani és megelőzni. Ilyen alapon a tüdővész és a cukorbetegséget teljesen ki lehet majd küszöbölni és a rákbetegség titkát is meg lehet majd fejteni.

Dr. TELKES Mária amerikai magyar élettudós, valamint tanára, Dr. Crile, a clevelandi klinika igazgatója kifejtették, hogy az emberi test valamennyi élemtényeként bizonyos villamos ténemények s kisugárzások mozgatják és szabályozzák, melyeket életsugaraknak neveztek el. A megállapítás szerint az életsugarak hullámhosszát a betegségek növelik és a kábítószeres csökkentik. Ha növelni akarjuk az agy tevékenységét akkor az életsugarak hullámhosszát oly módon kell megváltoztatni, hogy növeljük a rövidhullámú kisugárzásának száralakarányait az agyban. A jövő század orvosa eszeire lesz, aki érzékeny hangtörő készülékek segítségével fogja az emberi test kisugárzásait vizsgálni s ellenőrizni és azok alapján a betegség közeledtét megállapítani és megelőzni. Ilyen alapon a tüdővész és a cukorbetegséget teljesen ki lehet majd küszöbölni és a rákbetegség titkát is meg lehet majd fejteni.

Dr. TELKES Mária amerikai magyar élettudós, valamint tanára, Dr. Crile, a clevelandi klinika igazgatója kifejtették, hogy az emberi test valamennyi élemtényeként bizonyos villamos ténemények s kisugárzások mozgatják és szabályozzák, melyeket életsugaraknak neveztek el. A megállapítás szerint az életsugarak hullámhosszát a betegségek növelik és a kábítószeres csökkentik. Ha növelni akarjuk az agy tevékenységét akkor az életsugarak hullámhosszát oly módon kell megváltoztatni, hogy növeljük a rövidhullámú kisugárzásának száralakarányait az agyban. A jövő század orvosa eszeire lesz, aki érzékeny hangtörő készülékek segítségével fogja az emberi test kisugárzásait vizsgálni s ellenőrizni és azok alapján a betegség közeledtét megállapítani és megelőzni. Ilyen alapon a tüdővész és a cukorbetegséget teljesen ki lehet majd küszöbölni és a rákbetegség titkát is meg lehet majd fejteni.

Dr. TELKES Mária amerikai magyar élettudós, valamint tanára, Dr. Crile, a clevelandi klinika igazgatója kifejtették, hogy az emberi test valamennyi élemtényeként bizonyos villamos ténemények s kisugárzások mozgatják és szabályozzák, melyeket életsugaraknak neveztek el. A megállapítás szerint az életsugarak hullámhosszát a betegségek növelik és a kábítószeres csökkentik. Ha növelni akarjuk az agy tevékenységét akkor az életsugarak hullámhosszát oly módon kell megváltoztatni, hogy növeljük a rövidhullámú kisugárzásának száralakarányait az agyban. A jövő század orvosa eszeire lesz, aki érzékeny hangtörő készülékek segítségével fogja az emberi test kisugárzásait vizsgálni s ellenőrizni és azok alapján a betegség közeledtét megállapítani és megelőzni. Ilyen alapon a tüdővész és a cukorbetegséget teljesen ki lehet majd küszöbölni és a rákbetegség titkát is meg lehet majd fejteni.

Dr. TELKES Mária amerikai magyar élettudós, valamint tanára, Dr. Crile, a clevelandi klinika igazgatója kifejtették, hogy az emberi test valamennyi élemtényeként bizonyos villamos ténemények s kisugárzások mozgatják és szabályozzák, melyeket életsugaraknak neveztek el. A megállapítás szerint az életsugarak hullámhosszát a betegségek növelik és a kábítószeres csökkentik. Ha növelni akarjuk az agy tevékenységét akkor az életsugarak hullámhosszát oly módon kell megváltoztatni, hogy növeljük a rövidhullámú kisugárzásának száralakarányait az agyban. A jövő század orvosa eszeire lesz, aki érzékeny hangtörő készülékek segítségével fogja az emberi test kisugárzásait vizsgálni s ellenőrizni és azok alapján a betegség közeledtét megállapítani és megelőzni. Ilyen alapon a tüdővész és a cukorbetegséget teljesen ki lehet majd küszöbölni és a rákbetegség titkát is meg lehet majd fejteni.

Dr. TELKES Mária amerikai magyar élettudós, valamint tanára, Dr. Crile, a clevelandi klinika igazgatója kifejtették, hogy az emberi test valamennyi élemtényeként bizonyos villamos ténemények s kisugárzások mozgatják és szabályozzák, melyeket életsugaraknak neveztek el. A megállapítás szerint az életsugarak hullámhosszát a betegségek növelik és a kábítószeres csökkentik. Ha növelni akarjuk az agy tevékenységét akkor az életsugarak hullámhosszát oly módon kell megváltoztatni, hogy növeljük a rövidhullámú kisugárzásának száralakarányait az agyban. A jövő század orvosa eszeire lesz, aki érzékeny hangtörő készülékek segítségével fogja az emberi test kisugárzásait vizsgálni s ellenőrizni és azok alapján a betegség közeledtét megállapítani és megelőzni. Ilyen alapon a tüdővész és a cukorbetegséget teljesen ki lehet majd küszöbölni és a rákbetegség titkát is meg lehet majd fejteni.

Dr. TELKES Mária amerikai magyar élettudós, valamint tanára, Dr. Crile, a clevelandi klinika igazgatója kifejtették, hogy az emberi test valamennyi élemtényeként bizonyos villamos ténemények s kisugárzások mozgatják és szabályozzák, melyeket életsugaraknak neveztek el. A megállapítás szerint az életsugarak hullámhosszát a beteg